

עם הבחירות לקונגרס בפולין

נקו לק

מן המפורסמים הוא, שהציונות בפולין נמצאת כמול-שזל ושכועות מספר לפני הכי חירות לקונגרס ניתנה לה בוד גרינבוים הערכה ענוסה בסאר, ואלה דבריו:

ההסתדרות הציונית בפולין נוספת, אין טעמים לארץ-ישראל, אדרבא, תוורים, ידיה-עסקנים והעובדים רפו, מפריה-שוקלים ירד פלאים והוא הדין לנו בהכנסות של הקרן הקיימת וקרן-היסוד, אכזה התקיה הנדולה בציונות הגואלת — — — פסה האר מונה בכוח העצמי, יודעים רק להתאונן ולירוק בפני אחרים ובפני עצמם, נאלמה דומיה המלה המלחיבה והמעוררת, והלבבות נתרוקנו כאנווים נכובים, אימים לסלא את החלל הריק במשטחה וזרירות, בקנאה וכעס פעום, — — — נחבאים בחורים ובסדקים ומי צפים, — — — יען כי בעלי-הרכוש הקבצני הסך להיות למשאת-הנפש וכשמו סנבלים את האיריאל של העבודה החלוצית, יצרו את האידאולוגיה של איבת-המועלים והטיפו לנו של כבשת-הרש, המטיבו הכל על המשטות, לאמור על עמ-ארצות, בירות — — — ואיה חותכת לירידה שימשה הועירה האחרונה של ציוני-פולין שדפה היסנה רוח עלובה של דלרול-סחשבה ואפיסת-רצון ושוב ניתנה לתמונה סבהילה זו של אולת-יד והתעטות-הלכות הערכה נוקת כיד גייני ביום, אלא שהוא משלה את נפשו כחנחור מי-שוא, כך הנה צוערת כתרועת-נצחון האוד סיזיציה והיא תשליט את ידה על העובכה

הרכה ותקום את רהינות להיוון מקלט לתחית-התנועה והתנערותה, גרינבוים מצביע כלפי הועידה האחרונה של ציוני-פולין ואר טר: אם מעמידים כך את הפרובלימה כולה, אם ססירים את כל המלחמה באיפויציה ודרישיתיה למלחמה באיש אחד ומתאמצים בוודעים ובלא יודעים להנותו מהמסלה, או — למצער — להפדישו מן הצבור, הרי אין זה אלא דרכם של אנשים שאבדה מהם כל כבודתם הרוחנית ונשתיר אצלם רק הפולמוס האישי נגד אלה אשר נכאו לכך — — — אולט בעלי-הפולמוס הולכים הלך והתעט והאר פויציה גדלה ומתנכרת, האסת הולכת, למותר להעיר, שהאסרה הפתיטית הזו לא נתקייסה, כי גדולתה של אישיות בעלת איפי תקף אינה עדיין כזעית-האסת ההולכת וכובשת, ולא חשוב אם שסה של האישיות הזו היא זיכויניכקי או גרינבוים, עוד בוועדת ציוני-פולין היה היחס המספרי של צירי, על המשמר לעומת שלויה, עת לבנות יחס של 68 ל-80, ועם הבחירות לקונגרס ירדו אנשי-גרינבוים ושיטת-הבחירות שנקטו בה בפולין, קבעה, כי גרינבוים יופיע על כסת-הקונגרס מבלי שיהא לקבצתו אף ציר אחר מפולין הרחכה. —

המורחי הנדיל הפעם לעשות, עם תנכורת-האנפים על פני הציונות הכללית שא-דו סכויה — נטל, המורחי חלק כראש, לו באו ריזה והצלה ססקים-תורפתם של

אחרים, ה.ה.ינט' ססכיר, כי הציונים המת-קדמים שלנו, בעלי-ההכרה, בעלי-התכנית והתכסוים, רפו וידיהם למראה נודל-התפקיד, עוברת עליהם עתה שעת-מנוחה והצטיירות לעבודה חדשה, ואילו במחנת הקשור בארץ ישראל באמונה, אין איש שועה לסכרות ותכניות, שם פועסת עוד ההתלהבות הטהרה, הראשונית והיא שנחלה את הנצחון, אולם ניתנה האמת להאמר: דברי ה.ה.ינט' התסיים כרויים — ולא רק כמק-צתם — שהרי העתונות יודעת לספר על דברי תעמולה מטעם, המורחי שהם רחוקים מטהרה ושהכריו, כי כל הרוצה, שכספי קהים וקהקיל לא יוצאו לחילול-שם שמיים יצביע בעד, המורחי, והלא אנשי-התורה השכילו לעשות שימוש מופלא במטה-הקסם אשר לשם המפורש של ראשי-בני אה"ק המתנוסס הדר על רשימת-סעדיהם, והלא ספי-העתונות הננג למרים, כי כספית-עבודה לסככיר זרמו לכבוד ייס-הבחירה, אולם עוב-דה היא, שהמורחי ידע להכנות מחורכנם של אחרים ויובאו בזה אילו סספריס להוכיח עד כמה הצליח, המורחי במלאכתו למשוך רבים אל הקלפי:

במלאכה קכל המורחי 112 מ-301 קול, ברדום 298 מ-594, בביאליסטוק 205 מ-714, בנייובה 109 מ-196, בסוקולוב 169 מ-228, כלובין את כל 112 הקולות, ברט-ברטוב 97 מ-98.

המספרים הללו, שנתלקטו באורח-ארצי, לשונם ברורה, אלא שבדורים גם הדי-רים שמשיה לפי תומו כן-עיררה אחת מעל עמודי, הצמירה זו לשונו: אשתקד לא

סכר, המורחי בעירנו אף שקל אחד והשתא סיד אחרי האספה החשאית של אנשי-האמן של הסתדרות, המורחי בורשה, הודיעו כי סכרו שש סאות שקל, סיד אחרי סירוד רשימת-השוקלים לא היה קץ להשי-תוספותנו: הנה נולדו וצצו לנו חמש סאות שיקלים חדשים, אנשים פשוטים ותמימים — שלא שטעו עד היום סקיצר רוח את שם הציונות והם, העניים המרודים, כולם, כל חמש הסאות שלמו כעד השקל? — — — שאלנו את השיקלים החדשים: כמה שלמתם בעד השקל? ותשובתם היתה: לא כלום, קבלנו אותם בעדנו וכעד כני-ביתנו חנם, בתנאי שנצביע על הרשימה שיראה לנו, המורחי, — הרברם הונדו לתוסם מעל עמודי, הצמירה ואירצון, כאמור, באחת העיי-רות הנדהות, ודומה שעוירות כאלה רבות ומרובות בפולין הסדינה, ובאן אולי סקצת ספשי-נצחוננו של, המורחי שלא כסברתו של הלל ציטלין המשתסך לסראה העטרה שעט-דה התורה ונכורתה לראש, המורחי.

גם כאנפי-העבודה אין נחת, סספר המצביעים בעד שתי הרשימות גם יחד — 8970 קולות — לא הניע אמילו כדי סספר חברי הסתדרות, החלוצי שלפני שנתים יסיס יש לציון עליה ניכרת לטובת הרשימה של פועלי-ציון ציי אלא שאין אנו יודעים, אם העליה זו לא באה דוקא בשל ערותו של הנוער הסאורן (השומר הצעיר) וחברו, החלוצי) שהצטרף לרשימה זאת, ההתאחדות, אשר כנליציה המורחית ידה על העלי-ינה, מציינת הפעם יורדה בפולין הקונגרס-אית, סנין באה יורדה זו קשה לקבוע, כשם

שקשה ככלל לעשות מעשי-הקבלה בין הקונגרס הקודם והנוכחי, הואיל ובקונגרס הירד בחר השקל ועכשיו חבדיו סויס — סלבד אמריקה הברוכה — השוקל, יש אולי להניח כי רק עם מלחמת-הבחירות סתבלטים יחסי-הכוחות לאמתם, על כל דפנים רמזו ססכובין ספלטות העבודה כשליש סקולות-הבחורים, ואילו נמצאה הדרך להופעה מאוחדת, וראי שנלותה לה הצלחה סרובה יותר, בענין זה כותב עתינה של ההסתדרות, השומר הצעיר (השומר הצעיר גליון כ"א), כי אם לא עליה בודי להקים חזית מאוחדת, אך לא רצה בהפגנה פוליטית סיוח-דת בשעת ההתקפה הגדולה על צבור הפעילים הארצי-ישראלי, על חלוצי התנועה הציונית, כשכל התפוררות של דעות עלולה לנרום הספר לאינטרסים ההיוניים של ספעל איי העובדות, ומשום כך סצא השיסיה צרך לפחות להתלבד סכנית.

בחלוקת הסנדטים בולש אירצקי, והדבר גרם לאינצירנט, דרך חלוקת הסני-ראטים היתה משונה בסקצת, נקבע הכלל הנהוג בבחירות לעירות בפולין, כתוספת-לוי של ה.פירוש הניתן בעידות-והולין, כלל זה אומר, כי בחלוקת העודפים נהנות מהסני-ראטים הנתרים רק הרשימות שקבלו כבר סנדטים בחלוקה הראשונה, ומי שלא זכה לכך — אין קולותיו קרויים קולות והוא יוצא וידיו על ראשו, יצא אפוא, כי עת לבנות שקבלה 4966 קולות ניתנו לה 4 סנדטים לאמור, סנדאט אחד על 1213 בוחר, בעוד שרשימת, על המשמר עם 3680 בוחריה לא קבלה אף סנדאט אחד, מפני שכשום

סחז לא הצטרפו קולותיה כדי ציר אחד, המורחי עם 10,018 קולותיו קכל 8 סנדאט-טים כלומר סנדאט אחד על 1252 בוחר, בעוד שההתאחדות עם 3896 קולותיה קבלה רק סנדאט אחד, ברוד אפוא, כי עם גמר סני-הקולות הקיסו הרשימות שאיתרע מולן — התאחדות ו.על המשמר — צעקה גדולה וטרה והתחילה ססכת של סח-אות, קייאות כזו ומאמרי-התקפה וביערת הבחירות הסרכיות היו האתלמטים קרו-כים לתגרת-יורים סמש, אלם הצרדים המקופחים סתמטרים על הרובי (זרחי עת-לבנות, פועלי-ציון-צ.ס.) שכועדה-שכא לדכא את הטיפוטים ושוכחים, כי בשעה שנדונה שאלת מודוס-הבחירות לסצרה, הם לא ראו חוכה לעצמם לסחות נגד ההצעה (כרכרי גרינבוים: הקריאו את הסעיף והכל הפיקו ממנו רציף) או סחז נגרה בשפה רפה, ובא כוחה של הכלוק-הסוציאליסטי, הנחשב כעת לשותפו של הרובי, ספרסם סכתב גלוי וסמנו אנו לסדים, כי דוקא שתי הרשימות הצועקות עתה חסם לא ראו חוכה לעצמן להצביע בעד הצעתו לקבוע רשימה ארצית, שהיתה גואלת את הבחירות מעוות הצדק ולא שלחו מלגרת סחאה להנהיג לאחי קבלת העיקר, כי בחלוקת הסנדטים השניה זוכים רק, הסנצחים בחלוקה הראשונה, והמלגרת הוידדה שהניעה ללונדון היתה דוקא משל פועיצ צים — וכיוצא באלה, הענין עתיד בודאי לעלות על ביס-הקונגרס, ועוד חזון לסועד.